С. МУРАШКА: "ГАЛОЎНАЕ – ВЫБРАЦЬ ЗАНЯТАК ПА ДУШЫ"

І праца, і хобі

Часам пасля сустрэчы з таленавітым чалавекам не можаш падабраць патрэбных слоў, якія б дакладна і ва ўсіх фарбах маглі намаляваць захапленне і пазітыўны настрой ад знаемства. Прызнаюся - падобнае здарылася і са мной. Пра Святлану Мурашка, педагога выяўленчага мастацтва і чарчэння Забялышынскай СШ, неяк раней на старонках газеты пісала мая калега. Нагадаю чытачам: у прошлым годзе Святлана Аляксандраўна разам з сынам Дзмітрыем увайшлі ў лік пераможцаў рэспубліканскага конкурса "Пасябруй са спортам". І гэта далёка не адзіная перамога ў іх скарбонцы - размалёўкі па дрэву паставянна ўпрыгожваюць шматлікія школьныя, раённыя і абласныя выставы ўжо не першы год запар. Святлана Аляксандраўна працуе не толькі як педагог выяўленчага мастацтва, але і вядзе гурткі. Убачыць працы педагога ўжывую, дакрануцца да іх душой і пачуць, як яны "нараджаліся" змагла, так сказаць, з першых вуснаў. А вось і першая падзяка ад Тамары Свірэпы, завуча школы, якую мы выпадкова сустрэлі па дарозе: "Кажуць у чалавека рукі залатыя: дык вось гэта пра нашу Святлану Аляксандраўну. Колькі цудоўных работ створана гэтымі ...амымі рукамі..."

Падковы, лыжкі, табурэты і, нават, куфар

Святлана Аляксандраўна родам з вёскі Забялышын. Як часта кажуць у народзе: ...е нарадзіўся - там і спатрэбіўся.

- Галоўныя мастацкія асновы, мабыць, былі закладзены ў маленстве, калі школьніцай імкнулася змаляваць так як у падручніку, - падзялілася яна. Атрымоўвалася нядрэнна. Больш таго: добра атрымоўвалася. Гэта заўважылі бацькі, потым педагогі. Адзін час было жаданне працаваць выхавальнікам у дзіцячым садку. Але Тамара Міхайлаўна заўважыла талент. І часткова з яе нагоды вырашыла атрымаць мастацкую адукацыю.

Святлана Мурашка вось ужо каля 15 год займаецца мастацтвам. Педагог беражліва растаўляе свае работы адна за адной, а іх ужо за гэты прамежак часу накапілася нямала.

- Гэта толькі малая частка,- дзеліцца мая гераіня.- Вельмі многа ідзе на падарункі, у конкурсах шмат удзельнічаем. Вось, - адкладвае яна ў старонку некалькі апошніх работ, - гэтыя таксама пойдуць на конкурс.

Для майстра распісаць лыжку, невялікую дошчашку або нешта з кухонных рэчаў можа заняць усяго некалькі гадзін.

- Я, напрыклад, заўсёды захаплялася працай людзей, якія так добра валодаюць фарбамі і пэнзлем, але нажаль ніколі не ўмела маляваць увогуле,- за душэўнай размовай прызналася шчыра я. - Мабыць усё ж мастаком трэба нарадзіцца?

- Можа яно і так. Але некаторыя рэчы можна паспрабаваць навучыцца рабіць. Зараз я пакажу, вы таксама можаце зрабіць падобнае, - працягвае Святлана, і спрабуе правесці для мяне майстар-клас.- Вось гэта выканана ў тэхніцы "дэкупаж".

- Упершыню чую такое слова. Што гэта, раскажыце падрабязней.

- Я бяру такую вось цудоўную сурвэтачку, аддзяляю слой за слоем. Бяру толькі верхні, дзе нанесены малюнак. Рабіць усё трэба акуратна, няспешна. Прыкладваю да падрыхтаванай асновы і пачынаю працу з клеем ПВА... Вось тут трэба фарбы змешваць, каб атрымаць падобны колер. Мне вельмі спадабаецца працаваць маслянымі фарбамі, бывае патрэбна накладваць пласт на пласт - тады трэба чакаць пакуль высахне. Вось гэта чаканне іншы раз займае больш часу, чым сам малюнак, - вучыць мяне жанчына.

Як ужо было адмечана, педагог шмат аддае на падарункі. Святлана Мурашка расказала, што вельмі спадабаюцца людзям распісаныя ёю падковы, бо, вядома, такі сувенір прыносіць шчасце і служаць моцным засцярогам жылля. А так маляўніча распісаныя прынясуць поспех удвая. Святлана Аляксандраўна любіць распісваць усё, што страціла свой першапачатковы глянец. Прызналася, што наступным на чарзе будзе табурэт, які непрыкметна стаіць у кутку яе кухні. Я ўжо ўявіла, як слончык будзе выглядаць пасля чароўнага ператварэння мастаком.

Вобразы мілыя...

Я заўважыла, што ў працах Святланы Аляксандраўны шмат малюнкаў, на якіх кветкі і пейзажы. Мая суразмоўца прызналася, што маляваць прыроду ёй вельмі даспадобы, таму і атрымліваецца вельмі натуральна.

- Калі я вучылася, мы малявалі ўсё, што гаварылі настаўнікі, але кожны павінен быў выбраць для сябе нешта асаблівае. На час паступлення я больш малявала "на глаз", як сёння памятаю, калі ўпершыню пазнаёмілася з мальбертам, многія паняцці тады былі для мяне загадкавымі. Вось карціна, якая займае зараз ганаровае месца ў нашым доме з маёй дыпломнай работы, якая называлася "Сельскі пейзаж".

Я адразу і не здагадалася, што так прафесійна выкананы графічны малюнак, таксама справа рук мастака. Вось Святлана Аляксандраўна яшчэ некалькі прац са сваёй дыпломнай работы паказвае.

- Напрыклад, гэты пейзаж - гэта малюнак з дзяцінства: гэты прыгорачак, рачулка, сасна, - працягвае яна. - Гляджу на карціну - усё так нагадвае дзяцінства, нават сэрца хвалюецца, калі выпадкова кіну на яе позірк.

У калекцыі настаўніка ёсць праца, якую яна даўно падарыла маці, але ўзяла, каб паказаць мне. Гэта нацюрморт з рэпрадукцыі знакамітага беларускага мастака Хруцкага. Наўрад бы я змагла адрозніць гэту прыгажосць ад арыгінала - настолькі таленавіта выканана работа.

Святлана Аляксандраўна цікавіцца навінкамі мастацтва, спрабуе маляваць у розных накірунках, працуе з рознымі відамі аплікацый, вышыўкай, а шопінг па спецыялізіраваных мастацкіх магазінах для яе не праходзіць дарма, педагог абавязкова штонебудзь набудзе.

Матулін вучань

Я была настолькі захоплена працамі, што ледзь не забыла расказаць пра астатніх членаў сямейства, якіх якраз напрыканцы нашай сустрэчы тата прывёз дадому. У Святланы і Максіма падрастае годная змена: старэйшы Дзіма і малодшы Антошка. Зазірнуўшы ў дзіцячы пакой, адразу можна адчуць настрой хлопчыкаў. Дзіма, як і маці, любіць маляваць, усюды яго малюнкі. Маці здымае адну з работ фарбамі, выкананую маленькімі пальчыкамі. У хлопчыка добра развіта фантазія і эстэтычны густ. А вось малодшы пакуль яшчэ не паспеў дакрануцца да "прыгажосці", але ў яго добра атрымоўваецца складаць канструктар. Яны павіталіся з уласцівай дзіцячай збянтэжанасцю, а потым заўсміхаліся.

- Малюеш,- кінула я ў бок матулінага вучня.- Добра атрымоўваецца. Працягвай, у цябе вельмі добры настаўнік.

Дзіма кіўнуў галавой у знак згоды, нават крышачку засаромеўся.

Святлана Аляксандраўна расказала мне аб сваіх далейшых планах - працягваць маляваць. А яшчэ яна жадае ўсе свае работы сабраць і аформіць. На гэтай аптымістычнай ноце я развіталася з гаспадарамі, паабяцаўшы ў хуткім часе артыкул. А калі работа падыходзіла да завяршэння, мне раптам стала шкада, што на газетную паласу нельга змясціць усю тую прыгажосць, што мне давялося ўбачыць, адчуць, дакрануцца...

Вольга ЗАЙЦАВА

Зайцава, В. С. Мурашко : “Галоўнае – выбраць занятак па душы” : [об увлечениях С. Мурашко] / Вольга Зайцава // Шлях Кастрычніка. — 2016. — 2 лістапада. — С. 5.